

Ministeren

Beskæftigelsesudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Beskæftigelsesudvalget har den 15. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 42 (alm. del) efter ønske fra Finn Sørensen (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 42:

Vil ministeren redegøre for, hvordan man kan føre IMR's anbefalinger ("Familier på integrationsydelse") (jf. rapportens kapitel 8) ud i livet? Der henvises til https://menneskeret.dk/sites/menneskeret.dk/files/media/dokumenter/udgivelseser/ligebehandling_2018/integrationsydelse_2018_web.pdf

Svar:

Institut for Menneskerettigheder anbefaler i rapporten "Familier på integrationsydelse" følgende:

1. at regeringen sikrer børnefamilier på integrationsydelse et eksistensminimum,
2. at der indføres et retskrav på tilskud til nødvendige udgifter til sygebehandling, medicin mv. for personer på integrationsydelse, og
3. at regeringen og kommunerne sørger for, at der er tilstrækkeligt billige permanente boliger, som kan anvises til familier med lave indkomster, og at udviklingen på området følges.

Vedrørende spørgsmålet om sikring af eksistensminimum for børnefamilier skal jeg henvise til min besvarelse af UUI spørgsmål nr. 27, som er vedlagt dette svar.

Vedrørende spørgsmålet om økonomisk tilskud til sygebehandling kan jeg bemærke, at udlændinge, der er omfattet af integrationsloven, allerede i dag kan få hjælp i særlige tilfælde efter bestemmelserne i integrationsloven. Der er her tale om behovsbestemte ydelser, som tildeles efter en konkret vurdering af udlændingens behov og mulighed for selv at dække udgiften. Det kan dreje sig om hjælp til dækning af enkeltudgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende.

Udlændinge, der modtager integrationsydelse, kan også få hjælp til udgifter, som følger af et behov, der ikke har kunnet forudses, eller hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse. Det

9. november 2018

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 18620
Akt-id 558638

betyder bl.a., at man kan modtage særlig støtte, såfremt man har høje boligudgifter eller en stor forsørgerbyrde, og i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage særlig støtte.

Det er derfor regeringens opfattelse, at det gældende retsgrundlag allerede og på tilfredsstillende vis tager højde for, at det kan være nødvendigt at supplere integrationsydelsen med særlig støtte, dér hvor der er et særligt behov.

For så vidt angår spørgsmålet om sikring af adgang til permanente billige boliger, har kommunerne efter integrationsloven en forpligtigelse til at anvise boliger til de flygtninge, som visteres til den pågældende kommune. Kommunerne skal anvise en permanent bolig, når det er muligt efter, at kommunen har overtaget ansvaret. Det er op til den enkelte kommune, hvordan kommunen vil opfylde sin forpligtigelse til at fremskaffe permanente boliger.

Ved anvisning af en permanent bolig skal der hver gang foretages en konkret vurdering og prioritering af, hvem der er mest boligtrængende. Det betyder, at kommunerne konkret må vurdere, hvilke borgere i kommunen, der har det største behov for en ledig bolig.

I 2016 blev regeringen og KL i den såkaldte topartsaftale om integration enige om en lang række tiltag, der har sikret bedre rammer for kommunernes boligplacering af flygtninge. Kommunerne har i dag inden for integrationslovens rammer god mulighed for at træffe beslutning om, hvordan de vil opfylde deres forpligtelse til at fremskaffe boliger.

Opgaven med boligplacering er samtidig blevet mere håndterbar for kommunerne, efterhånden som regeringen har fået styr på tilstrømningen af asylansøgere. Det skyldes ikke mindst, at regeringen har gennemført en række stramninger, som har virket.

Jeg mener således ikke, at der er behov for yderligere tiltag på dette punkt.

Inger Støjberg

/

Lars von Spreckelsen-Syberg